

Ediční poznámka

Podoba publikovaných textů vychází z přepisu mluveného slova na psané, tudíž jsme v nich prováděli především stylistické úpravy odstraňující některé z příznačných jazykových jevů spjatých s mluveným slovem (zejména ve slovosledu a koherenci textu). V některých případech bylo nezbytné věty, které v rozhovorech neměly jasné sémantické zakončení, upravit a doplnit. Stejně tak jsme redakčně doplňovali některé nezbytné faktografické údaje pro čtenářovo ukotvení v čase a místě (především odkazy na podrobné informace o historii jednotlivých divadel, změnách jejich názvu aj., které uvádíme v poznámkách pod čarou). Pro větší čtenářskou vstřícnost jsme odstraňovali pro mluvené slovo typické uvozovací věty, které předcházejí samotnému sdělení a v psaném slově mohou působit redundantně („domnívám se“, „myslím si“, „jak už jsem řekl“), stejně tak deiktická zájmena (tento, tato apod.). Stylistické úpravy se týkaly v příznačně dlouhých souvětích Bořivoje Srby předřazení slovesa z konce věty na dřívější větnou pozici za účelem snazšího porozumění výpovědi, ze stejného důvodu jsme odstraňovali inverzní slovosled u vázání zvratného zájmena na sloveso („se pokusil/pokusil se“), a také v přívlaskové inverzi, kdy přídavné jméno ve funkci shodného přívlasku následovalo až za podstatným jménem. Ve snaze text více přiblížit současnému čtenáři jsme nahrazovali zájmeno mně v dativu kratší formou mi. Naopak jsme neodstraňovali pro Srbu příznačné opakování slov ve funkci emfáze (jak u verb, tak u adverbí), k odstranění opakování docházelo jen v případech, kde bylo zjevné, že neslouží ve funkci zdůraznění. Stejně tak jsme zachovali na několika místech se opakující knižní podobu v přísudcích s modálním významem přídavného jména (bylo možno/nutno). S ohledem na periodu dějin, jíž se B. Srba ve svém díle také zabýval, jsme ponechali slovní spojení „baroková doba“, aniž bychom jej nahrazovali tvarem „barokní“.

Iva Mikulová

